

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
שלישי

היכל
תשיעי

דבר מלכות

קדושים

לא להתבייש לרקוד ברחובות על הניסים הגלויים

שיחות קודש

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה

שנת "ביאת המשיח", שנת "ופרצת", שנת הקהל

מאה וארבע עשר שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מוקדש להתגלותו המיידית לעיני בשר של
כ"ק אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א
למטה מעשרה טפחים ומתוך חיים נצחיים
וינאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממש

*

לזכות

התגלותו של הרבי מלך המשיח

*

נתרם ע"י

הרוצה בעילום שמו

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

היי שותף בהפצת "דבר מלכות"

להשיג השיחות, להקדשות ולפרטים נוספים טל: (718) 753-6844

הוכן לדפוס ע"י

יוסף יצחק הלוי בן אסתר שיינדל

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כתובתנו באינטרנט: <http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטוהרה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770, על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הגדפס בספרי לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלת קהילות בשבת, בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת "אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משיחת אור ליום ד' פ' שמיני, כ"ו ניסן ה'תנש"א

– ביחידות הכללית להאורחים שיחיו –

– תרגום מאידית –

ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבודת לחירות מיגון לשמחה כו' ומשעבוד לגאולה כו'".

ויתירה מזה: גאולת מצרים, "פתחה" את הדרך (הצנור) ונתנה את הכח לחירות וגאולה – ובאופן נסי – של בני" במשך כל הדורות וכל הזמנים; גאולת מצרים היא הפתיחה וההתחלה וכוללת את כל הגאולות (כולל גאולה ש, לאו גאולה דגלות היא אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו'"), עד גם – הגאולה האמיתית והשלימה; (שאיך אחרי גלות¹⁴), שעלי נאמר¹⁵, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ולכן אומרים בהברכה¹⁶, "אשר גאלנו

א. בעמדנו בסמיכות לסיום חודש ניסן, "חודש הגאולה" – שענינו הכללי והעיקרי הוא חג הפסח, "זמן חירותנו"², כשמודים להקב"ה על הנסים והנפלאות שהראה בעת יציאת מצרים – ראוי אפוא להתעכב על הנסים והנפלאות שהתרחשו ומתרחשים בשנה זו בתקופה הנוכחית.³

*

הנהגה הנסית של הקב"ה בהוציא את בני מעבודת לחירות ביציאת מצרים איננה דבר חד-פעמי שאירע רק אז (ביציאת מצרים), אלא, בכלל דור ודור [ובכל יום ויום] חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא [היום] ממצרים [ועד שזה מתבטא במעשה בפועל בליל הסדר, ש"ישב בהסיבה דרך חירות כו'"]⁶, וכפי שאומרים בהגדה של פסח (בליל הסדר): "לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם"⁷ [ועד ש, אילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים]⁸, ו"לפיכך אנחנו חייבים להודות ולהלל כו' למי שעשה לאבותינו

(1) שמו"ר פט"ו, יא.

(2) נוסח התפלה והקידוש דחה"פ. וראה לקו"ש

חיי"ע ע' 71 ואילך.

(3) ראה גם מכתב כ"ה אדר ש.ו. (סה"ש

תנש"א ח"ב ע' 883 ואילך).

(4) משנה פסחים קטז, ב.

(5) הוספת אדה"ז בתניא רפמ"ז.

(6) טושו"ע סתע"ב ס"ב. שו"ע אדה"ז שם ס"ז.

וראה גם משנה פסחים צט, ריש ע"ב. רמב"ם הלי

חוי"מ פ"ו ה"ו.

(7) הגש"פ פיסקא ד"ה בכל דור.

(8) שם פיסקא ד"ה עבדים היינו.

(9) ד"ה כימי צאתך תש"ח פ"ב (סה"מ ע' 164). וראה גם ד"ה זה תשמ"ב (סה"מ מלוקט ח"ב ע' לו ואילך) ס"ג.

(10) וראה גבורות ה' (להמהר"ל) פס"א.

(11) וכן מסעות בני" במדבר העמים (וכן מסעות בני" במשך כל הדורות) נכללים בהמסע ויציאה ממצרים, ולכן נאמר, "אלה מסעי בני" אשר יצאו מארץ מצרים", מסעי לשון רבים (אף ש, מארץ מצרים הוא רק יציאה ונסיעה ראשונה שנסעו מרעמסס לסוכות) – ראה לקו"ת מסעי פה, ג ואילך.

(12) ד, שם גאולה עלה" (רש"י ד"ה אתחלתא

– מגילה יז, ב).

(13) ואילו זכו היתה גאולת מצרים הגאולה שלימה (ראה ספרי דברים א, ב. הנסמן בלקו"ש ח"ט ע' 346), כפי שאמרו בשירת הים, "מקדש אד' כוננו ידך ה' ימלך לעולם ועד" (בשלח טז, יז-יח. ובפרש"י שם), כי גאולת מצרים היא ההתחלה דגאולה השלימה.

(14) מכילתא עה"פ בשלח טז, ב. תוד"ה ד"ה

ה"ג ונאמר – פסחים שם. ועוד.

(15) מיכה ז, טו.

(16) בהגש"פ – ממשנה פסחים שם.

המותרת ביו"ט²¹), וישנו הכל מן המוכן (כל מלאכתך עשוי²²);

עאכו"כ לאחר כל (שבעת) שמונת ימי חג הפסח [כפי שזה בחוץ לארץ, ששם נמצאים עתה רוב מנין ובנין דבנ"י], שב"זמן חירותנו" עצמו הרי הימים האחרונים דחג הפסח הינם דרגת חירות, נעלית יותר לגבי הימים הראשונים, וכידוע²³ שהימים הראשונים קשורים בעיקר עם גאולת מצרים והימים האחרונים²⁴ - בעיקר עם הגאולה האמיתית והשלימה, שאין אחרי"ל גלות, חירות אפילו בערך החירות דגאולת מצרים, נפלאות אפילו בערך הנפלאות ד"כימי צאתך מארץ מצרים"²⁵.

ומזה נמשך לימינו אלה לאחר פסח בסיום וחזרת חודש ניסן (שגם אז לא אומרים תחנון²⁶), „נוהגין לעשות כולו (כל חודש ניסן) קודש כעין י"ט"²⁷, ואדרבה - הכל הולך אחר החיתום²⁸.

(21) בא יב, טז.

(22) מכילתא ופרש"י יתרו כ, ט. טושו"ע או"ח שש"י ס"ח. שו"ע אדה"ז שם סכ"א.

(23) ראה שיחת אה"ש פ' (בסעודת הלילה) ה'ש"ת (ספר השיחות ע' 72). תשמ"ח (סה"ש ח"ב ע' 384). לקו"ש חל"ז ימים אחרונים של פסח ס"ה.

(24) ובפרטיות יותר - בימים האחרונים עצמם: שביעי של פסח שייך בעיקר לגאולת מצרים, ואחרון של פסח לגאולה העתידה, כמודגש בהפטורת היום, ובאכילת סעודתו של משיח באחרון של פסח [ובפרט בקביעות שנה זו, שהסעודה היתה גם במוצאי שבת קודש, סעודתא דדוד מלכא משיחא] - ראה שיחת אחרון של פסח ש.ו. (סה"ש תנש"א ח"א ע' 436 (לעיל ע' 55) ואילך).

(25) ראה אוה"ת נ"ך ח"א עה"פ (ע' תפז). וש"נ.

(26) שו"ע אדה"ז או"ח סתכ"ט ס"ח. וש"נ.

(27) שו"ע אדה"ז שם ס"ט (ממג"א שם סק"ג).

(28) ברכות יב, א.

וגאל את אבותינו ממצרים" (בהמשך ובסיום ה"לפיקך" הנ"ל): „כן ה' אלקינו כו' יגיענו למועדים כו' בבנין עירך כו' ונודה לך שיר חדש על גאולתנו כו'".

ע"פ האמור לעיל מובן - כיון ש, בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, ויציאת מצרים ה"ה ההתחלה וכוללת את כל הגאולות דבנ"י - שעל ידי התבוננות בהנסים והנפלאות דיציאת מצרים אפשר לראות איך שהם משתקפים - „בכל דור ודור", „בכל יום ויום" - בנסים ונפלאות עתה, שעל ידם „הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם"¹⁷ מאלו ה"עומדים עלינו", בכל דור ודור", עד - (כפי שזה מביא את) הנסים והנפלאות בהגאולה השלימה (שהם בדומה להנסים דיציאת מצרים). וכדלקמן (סעיף ג).

ב. והנהגה נסית זו - שנפעלה לכל הזמנים בעת יציאת מצרים - נמצאת עוד יותר בגלוי בחודש ניסן, אשר „בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל"¹⁸, וכידוע שניסן הוא מלשון נס¹⁹, ויתירה מזו: ניסן (עם שני נונין) מורה על „נסי נסים"²⁰; ובמיוחד - בחציו השני של החודש, שמתחיל עם חג הפסח (בחמשה עשר בניסן), „זמן חירותנו",

ובפרט בקביעות שנה זו - „שנת אראנו נפלאות" - כאשר יום א' דפסח חל ביום השבת, שבכללותו הוא זמן חירות (בערך לשאר ימי השבוע) - חירות מכל מלאכה (גם מ"מלאכת אוכל נפש"

(17) הגש"פ פסקא ד"ה והיא שעמדה.

(18) ר"ה יא, א. שמו"ר שבהערה 1.

(19) ראה מדרש לקח טוב עה"פ בא יב, ב: ניסן שבו נעשו נסים לישראל.

(20) ראה ברכות נו, רע"א ובפרש"י וחדא"ג מהרש"א שם.

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת אי"א
ר' יקותיאל מנחם ע"ה
ב"ר שרגא שליט"א

ראפ

חסיד ומקושר בכל נימי נפשו
לכ"ק אדמו"ר מה"מ
משגיח ומשפיע

בישיבת תומכי תמימים
ליובאוויטש המרכזית 770
ניהל הבית חב"ד

בנמלי התעופה

ובחברת "אל על" במיוחד
וזכה שהרבי שלח המצות ע"י
ואמר עליו "אונזער יקותיאל"

נואם קבוע בסיומי הרמב"ם ב-770
והדפיסם ב"תקות מנחם"
ניהל "ועד המחנכים"

פעל במרץ בענייני שלימות הארץ
ראש מטה שירה וזמרה
לקבלת פני משיח צדקנו

קירב רבים אל רבנו ובדרכי נועם
השאיר דור ישרים יבורך
הולכים בדרכי רבותינו נשיאנו

נקטף בתאונת דרכים

ביום השני לפ' 'וקם שבט מישראל'
י"ב תמוז ה'תשע"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י ידידיו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

(רק חלק מהם), אלא רק היכו אותם („למכה“). ואדרבה: ב„למכה“ ישנה מעלה, שהמצריים עצמם באים אח"כ להכרה בהנסים והם בעצמם מגרשים את בני מצרים.

אחרי-כך - ביום חמשה עשר בניסן - היתה יציאת מצרים בפועל, ודוקא באופן ד„ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם גוי“³⁷, „בשלה פרעה את העם“³⁸. ובני יצאו בשלימות, „ברכוש גדול“³⁹, „כספם וזהבם אתם“⁴⁰, ובאופן ד„וינצלו את מצרים“⁴¹, „כלי כסף וכלי זהב ושמלות“⁴², עד ש„אף מה שלא היו שואלים מהם היו נותנים להם“⁴³.

עד - הגמר והסיום דיציאת מצרים בקריעת ים סוף, שכן אפילו כשבני יצאו ממצרים הרי המצריים נשאר עדיין בתקפם, עד ש„וירדפו מצרים אחריהם“⁴⁴, והי' (שייך) הפחד והמורא דמצרים עליהם; משא"כ על ידי טביעת מצרים בים, „לא נשאר בהם עד אחד“⁴⁵, חוץ מה„אחד“, פרעה מלך מצרים (שאח"כ נעשה מלך נינוה)⁴⁶ בכדי שיראה את הנסים והנפלאות שהקב"ה עשה לבני.

ד. „כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות“:

(37) בא יב, לג.

(38) ר"פ בשלח (יג, יז).

(39) לך לך טו, יד. וראה ברכות ט, סע"א ואילך. הובא בפרש"י עה"ת בא יא, ב.

(40) לשון הכתוב - ישע"י ס, ט.

(41) בא יב, לו. וראה ברכות שם.

(42) בא שם, לה.

(43) פרש"י שם, לו, ממכילתא עה"פ.

(44) בשלח יד, ט.

(45) בשלח שם, כה.

(46) מכילתא עה"פ. מדרש תהלים קו, ה. פדר"א פמ"ג. מדרש שכל טוב עה"פ. וראה תו"ש עה"פ אות קפו.

ומזרזים זאת עוד יותר ע"י עשיית כאו"א לשליח מצוה לצדקה (ובהוספה מדילי'), ד„גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה“⁸². ובפרט בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים - בית משולש - של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

והקיצו ורגנו שוכני עפר⁸³, והוא וכל בני ביתו נשמות בגוף בתוכם, יחד עם כל בני מכל הדורות,

ולוקחים לארץ הקודש את ביהכנ"ס וביהמ"ד זה וכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות⁸⁴.

ועוד והוא העיקר: לא עכבן אפילו כהרף עין⁸⁵, יראה אל אלקים בציון⁸⁶, בנערינו ובזקנינו ובבנותינו.

ט. ועוד והוא העיקר: שמהשמחה והשירה⁷⁹ על הנסים הגלויים העכשוויים, נבוא תיכף ומיד ממש ל„נודה לך שיר חדש על גאולתנו“, בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו הנסים והנפלאות הגדולים ביותר, „אראנו נפלאות“ (נפלאות - אפילו בערך לנסים ביציאת מצרים),

וכל בני, „בנערינו ובזקנינו גוי' בבנינו ובבנותינו“⁸⁰, בכל מקום שהם - הן מהמדינה ההיא, והן אלו שלע"ע התיישבו במדינות אחרות - הולכים, „וארו עם ענני שמיא“⁸¹ (ע"ד שטסים במטוס, אבל עוד יותר מהר) - לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי.

(79) וע"ד שבני אמרו שירת הים על הנס דקרי"ס וטביעת מצרים בים (ובאריכות הפרטים). ואומרים שירת הים בכל יום בתפלה - טור או"ח סנ"א. שו"ע אדה"ז שם ס"א. - וראה ח"ב נד, ב. (80) בא י, ט.

(81) דניאל ז, יג. סנהדרין צה, א.

(82) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מה, ב).

(83) ישע"י כו, יט.

(84) מגילה כט, א.

(85) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(86) תהלים פד, ח.

ובפרט שזהו גם בשבוע דפ' שמיני, ובשנה זו - קורין פ' שמיני שמונה פעמים, וידוע הפתגם²⁹ ש„שמיני שמונה שמינה“, ששנה שקורין בה שמיני שמונה פעמים תהי' שנה „שמינה“ מבורכת בגשמיות וברוחניות - וכעת, בסוף חודש ניסן, עומדים בסיום השמונה פעמים דקריאת פ' שמיני - ששמיני מורה על הנהגה נסית של הקב"ה³⁰ (שלמעלה משבעת ימי ההיקף דמעשה בראשית, סדר הטבעי)³¹, ועאכו"כ שמונה פעמים שמיני, שישנה שנה „שמינה“ ומלאה בנסים ונפלאות, ובאופן של שומן³², ש„מפעפע ככולו“³³.

ג. הסדר בגאולת ויציאת מצרים הי' (בכללות):

„התחלת הגאולה והנסים“³⁴ הי' עם הנס גדול³⁵ (עוד לפני חג הפסח) ד„למכה מצרים בכוריהם“³⁶, שדוקא בכורי מצרים עצמם היכו את המצריים, ובאופן ד„למכה“ דוקא (לא „להורג“ וכיו"ב), כי הבכורים הרי לא הרגו את כל המצריים

(29) הובא ונת' בלקו"ש ח"ז ע' 297. שיחת אחש"פ וש"פ שמיני תשמ"ה. תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 408 ואילך). ועוד.

(30) ראה גם מכתב י"א ניסן ש.ז. (נדפס סה"ש תנש"א ח"ב ע' 893 ואילך).

(31) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. הובא ונת' בד"ה ויהי ביום השמיני תרע"ה. תש"ד. תש"ה. ועוד. וראה גם הנסמן בסה"ש תנש"א ח"ב ע' 895 הערה ד"ה אַנגעדייטעט.

(32) ראה גם שיחת ערב פסח ש.ז. (סה"ש תנש"א ח"א ע' 429 (לעיל ע' 48)). וש"נ.

(33) יו"ד סק"ה ס"ה. וראה חולין צו, רע"א.

(34) שו"ע אדה"ז או"ח סת"ל ס"ב.

(35) תוד"ה ואותו - שבת פז, ב בשם מדרש

(ראה דעת זקנים מבעה"ת בא יב, ג). טור ושו"ע

אדה"ז או"ח ר"ס תל.

(36) תהלים קלו, י. וראה מדרש תהלים שם.

ר"י ומצו"ד שם.

זה⁶⁶, ומכיר ומודה לה' על הנסים,

עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים הגלויים!

כיון שהוא לא משכנע את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבה: הוא בא לידי הכרת האמת לאמיתו, (א שהקב"ה מראה נסים גלויים, וכן ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה.

ובפרט בעמדנו, כאמור, בחודש ניסן, כשכל בני"ה הם בדרגת צדיקים [כידוע⁷⁰] החילוק בין חודש תשרי וחודש ניסן, ע"ד החילוק בין עבודת התשובה ועבודת הצדיקים⁷¹, ויש לומר שזהו אחד הטעמים לכך שלא אומרים או תחנון⁷² (כיון שלא זקוקים או לזה (תחנון), כמדובר כמה פעמים⁷³), כיון שכאמ"א מישאל מתעלה (בבחי" נס, ארים נסיי⁷⁴) לדרגת צדיק⁷⁵, במילא לא זקוקים לאמירת תחנון ותשובה על ענינים הפכיים, אלא ישנה אז התשובה באופן ד', לאתבא צדיקא בתובתא⁷⁶ (התשובה היא על כך שהי' יכול לעשות

69 ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
70 ראה סה"מ תרלו"ח ב' ע' סס. תרנ"ב ס"ע ג. ועוד.

71 ובנוגע להחדשים בינתיים יש לומר – שגם בצדיק ובעל תשובה יש כמה דרגות (צדיק גמור, שאינו גמור. תשובה מיראה, תשובה מאהבה. וכיו"ב). או שהם כנגד הדרגות בעבודת הבינוני. ואכ"מ.

72 לקו"ש חיד" ס"ע 401 ואילך. חט"ו ע' 546. חל"ב ע' 75. ועוד.

73 ישע"י מט, כב. וראה ברכה י"א ניסן (סה"ש תנש"א ח"א ע' 420 (לעיל ע' 39)). וש"ב.

74 ולהעיר מהשייכות לזמור צדיק בתהלים, שמתחילים לומר בחודש ניסן שנה זו. וראה ה"פתיחה" לקובץ י"א ניסן – שנת הצדיק ס"ה ואילך.

75 ראה חז"ג קנג, ב. לקו"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, סע"ב. ועוד.

את עבודתו באופן נעלה יותר).

וחודש ניסן נותן תוספת כה לכאמ"א מישאל ומגביהו עוד יותר למעלה, שאע"פ שמעמדו ומצבו עד עתה הי' גבוה, הוא מתעלה לדרגת נס (למעלה מטבע העולם לגמרי), ורואה את הנסים של הקב"ה מסביבו.

כפי שרואים זאת במיוחד אצל בני"ה אלו שיוצאים (כביציאת מצרים) ממדינה ההיא, שמבלי הבט על הנסיונות שהם עברו ולחלק מהם לא היתה שייכות גלויה עם לימוד התורה וקיום המצוות, הרי ריבוי מהם הגיעו לארץ הקודש, ויש להם שייכות לתומ"צ בפועל, גם עי"ז שעוזרים לעוד יהודי בזה, עד שהם עצמם – וילדיהם – נעשים לומדי תורה ומקיימי מצוות בהידור;

ואפילו אלו שלע"ע התיישבו, מסיבות שונות ומשונות, במדינות אחרות, גם הם יבואו לאחמ"כ לארץ הקודש, כנ"ל. ועוד וגם זה עיקר – שהם כולם באים ל"ארץ הקודש" ול"ירושלים עיר הקודש" ברוחניות, "יראה שלם", שלימות היראה⁷⁷.

כפי שרואים זאת בגלוי בקיום מצות מילה⁷⁸, שמקיימים אותה עכשיו אצל כו"כ מאחינו בני ישראל ממדינה היא (שלא קיימו זאת מצד הנסיונות והקשיים), עד שהם מבקשים שלא יעכבו זאת ומיד יכניסו אותם בכריתו של אברהם אבינו, "אחד הי' אברהם"⁷⁹.

76 ב"ר פנ"ו, י. תוד"ה הר – תענית טו, א. לקו"ת ר"ה ס, ב.

77 ולהעיר מהשייכות דמילה לענין שמיני (שקורין פ' שמיני שמונה פעמים בשנה זו, כנ"ל בפנים) – שמילה (גם שאינה בזמנה) קשורה עם "למצנח על השמינית" (ראה לקו"ת תוריע כ, ד ואילך).

78 יחזקאל לג, כד. וראה רמב"ם ריש הל' ע"ו.

אחר כל הדברים, או שהדברים יתבצעו ע"י אחרים; אח"כ בימי חודש ניסן, בימי הפסח – "בכוריהם" יצאו בנוזיפה חזקה ובהחלטה למסקנא ותנאים חזקים (נוסף על ההוראות שלפני זה) איך סאדאם צריך לנהוג, וגם לראות ולוודא שהוא יקיים אותם: לשחרר את השבויים, להשיב את אשר לקח, ולשלם על הנוזקים וההיזקות שעשה כעת (וגם על מה שעשה בעבר),

ובהמשך ימי החודש, עד הימים האחרונים של החודש, ניתוסף עוד יותר בהנס – שהוא הסכים להכל, וללא שום פעולה ומלחמה,

ועד שהוא גילה כספים ורכוש שהחביא (ועד עתה לא ידעו כלל שהוא החזיק בהם).

ה. מזה ישנה התשובה ליהודים ששואלים: בעמדנו ב"שנת אראנו נפלאות" – איפה רואים נסים ונפלאות, ועד בדוגמת הנסים ונפלאות בעת יציאת מצרים ופורים?!

צריכים רק לפתוח את העינים ולהביט אל המאורעות האחרונים בחלקו האחר של העולם, כפי שהודפס בעתונים –

רואים בגלוי ממש שהתרחשו ומתרחשים נסים ונפלאות (בדוגמת הנסים ביציאת מצרים) לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, החל מכך ש"למכה מצרים בכוריהם", בכורי אוה"ע עצמם ביטלו את הכח והשליטה של צורך היהודים וצורך נגד אנשים אחרים (כולל לא יהודים), והוא מחזיר את מה שלקח, ומשלם את ההיזקות, כולל גם – הדברים הגנוזים שהחביאם.

ויתירה מזה: הנסים מתרחשים בימות השנה שקשורים במיוחד עם נסים לבני"ה: ימי הפורים – שבהם אירע הנס והנצחון והגאולה דבני"ה והמפלה דהמן הרשע צורך

כאמ"א יכול לראות בגלוי שהנסים דיציאת מצרים משתקפים כעת בהנצחון בימינו אלו – הן בעצם הנצחון והן בזמן בו הוא התרחש, ובמיוחד – בימים זכאין דחודש ניסן (שענין החירות שבו מודגש עוד יותר בשנה זו, כנ"ל):

עוד לפני חג הפסח – אירע ה"למכה מצרים בכוריהם", שה"בכורים" דאמות העולם⁸⁰ (כולל ממדינת מצרים ומדינות הערביים הסמוכות לה) – כפי החלטת באי כהם ב"אמות-המאוחדות" ("יוניטעד ניישענס") – נלחמו והיכו את "מצרים", צורר היהודים, (מצרים מלשו⁸¹) "מציר" לישראל ר"ל,

וביום הפורים שנה זו – "שנת אראנו נפלאות" – אירע הנצחון (כפי שהכריזו אוה"ע), והמפלה שלו, באופן ד"למכה גו" (לא "להורג"), ודוקא באמצעות אינם-יהודים ("בכוריהם"), אשר נזפו בו וביזו אותו, והכריחו אותו להתחרט על פעולותיו עד אז,

והוא הוכרח להודות ולקבל ולקיים את כל הציוויים וההוראות והדרישות שניתנו לו מ"בכוריהם": לשחרר חלק משבויי-המלחמה, וגם לקיים את יתר הדברים שדרשו ממנו.

ולאחמ"כ הי' ההמשך בזה – בחודש ניסן, ובו גופא – בימי הפסח, "זמן חירותנו" – ש"בכוריהם" בה"יוניטעד ניישענס" המשיכו בנוזיפה ובזיון שלו:

בימי הפורים ולאחרי זה עדיין לא ידעו מה יהי' ההמשך, עד היכן יבזו ויזיקו אותו, כמה חזק הוא ישאר, כמה הוא יצטרך להודות ולשלם, ואיך הוא ימלא

80 והרי כל המלכיות נקראות על שם מצרים (ב"ר פט"ז, ד).
81 ב"ר שם.

היהודים (במלכות פרס ומדי), וכן (מיסמך גאולה לגאולה⁴⁹) – ימי חודש ניסן וימי הפסח – גאולת ישראל ממצרים, ובאופן דנסיים ונפלאות,

ואדרבה⁵⁰: נס פורים הי' נס המלוכש בדרכי הטבע⁵¹, כך שרק ע"י הקשר של ההתחלה למלכות אחשורוש עם „בשנת שלוש למלכו“⁵² ועם „בשנת שבע למלכותו“⁵³ ועם „חודש ניסן בשנת שתיים עשרה“ למלכותו⁵⁴ וסעודות אסתר לאחשורוש והמזן⁵⁵ וכו' – ועושים מכל זה המושך וענין אחד ומתבוננים בו – ניכר בו יד השם. משא"כ במאורעות העכשוויים מתרחשים נסים ונפלאות גלויות, גלויות לא רק לבני, אלא גם לאומות העולם.

ונסים אלו מתרחשים, כאמור, בחודש ניסן, כך שמיום ליום (בחודש ניסן עצמו) נוספים ענינים חדשים, בקשר עם ההחלטה ד, בכוריהם" (ב„יוניטעד ניישענסטס“), ובהסכמה של סאדאם – כפי שהי' בימים אלה בסיום חודש ניסן, חודש הגאולה, ומצפים להמשך בכיוון זה, היום בלילה, או מחר, מחרתיים וכו'.

ו. ענין נוסף בהמאורעות בזמן האחרון שרואים בהם נסים ונפלאות – הוא היציאה של ריבוי יהודים ממדינה ההיא, שהיא בדוגמת יציאת מצרים⁵⁶:

לאחרי ריבוי שנים של הנהגה באופן

(49) מגילה ו, ס"ב.

(50) תו"א מג"א צג, סע"ג ואילך. שם ק, א. ובכ"מ – נסמנו סה"ש תנש"א ח"ב ע' 884 הערה ד"ה ווי באוואסט.

(51) אסתר א, ג.

(52) שם ב, טז.

(53) שם ג, ז.

(54) שם ה, ד ואילך. ז, א ואילך.

(55) וראה לעיל הערה 11, שכל מסעי בני"ג (גם בזמן הזה) נקראו „אלה מסעי בני"ג אשר יצאו ממצרים“.

אחר לגמרי, שבהם יהודים לא יכלו לצאת משם – הרי דוקא בשנה זו ובשנה שלפני פתחה מדינה זו את שערי' לשחרר יהודים לנסוע לארץ הקודש [ואפילו אם, מאיזו סיבה שתהי', התעכב חלק מהם במדינות אחרות לפי שעה (בארצות הברית או אוסטרלי' וכיו"ב) בקרוב הם יגיעו (ברצון שלם ומתוך שמחה וטוב לבב) לארץ הקודש, יחד עם משפחותיהם].

ועד שהמדינה עצמה מסייעת להם לצאת, בדוגמת כפי שהי' ביציאת מצרים, שתכליתה הי' ללכת לארץ הקודש (והבאתי אתכם אל הארץ גו'⁵⁷), כולל גם – סיוע מהדברים הגנוזים של „מצרים“ (כנ"ל ס"ד-ה), שמנצלים גם את זה, עד שחלק מזה – וגם מכספים אחרים דמדינות אחרות – מגיע לבני, אחינו בני ישראל שיצאו זה עתה (ויוצאים כעת) ב„יציאת מצרים“, מ„מצרים“ (מלשון מיצרים וגבולים⁵⁸) דהמדינה ההיא, בדוגמת כפי שהי' ביציאת מצרים בפעם הראשונה, ש„וינצלו את מצרים“, עד ש„אף מה שלא היו שואלים היו נותנים להם“, וגם את הדברים הגנוזים⁵⁹.

ז. ההוראה מכל הנ"ל מובנת בפשטות:

כשרואים את הנסים שהקב"ה עושה – מעורר זה ביהודי עוד יותר, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, ושהוא עושה תמיד נסים לבני"ו, ו„הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם“ של אלו „עומדים עלינו“.

ובפרט שהנסים העכשוויים מזכירים ומחזקים את ההרגש אצל יהודי „לראות

(56) וארא ו, ת.

(56*) ראה תו"א וארא נו, ב ואילך. בשלח סד,

א"ב. יתרו עא, ג ואילך. ובכ"מ

(57) ראה שמו"ר פ"ד, ג. ועוד.

שיוצאים עתה (ביציאת „מצרים“) מהמדינה ההיא.

ח. ויהי רצון שהקב"ה יעזור לכאור"א מישראל שיהי' לו את ה„עינים לראות (ובמילא) אזנים לשמוע“ ו„לב לדעת“⁶³ – לראות את „המסות הגדולות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדולים ההם“⁶⁴, את הנסים הגלויים שקורים בכל יום,

ובפרט שעומדים כבר לאחר „ארבעים שנה“⁶⁵ במדבר העמים (דגלות), במצב של „(ארבעים שנה) אקוט בדור“⁶⁶, ונמצאים כבר ב„יבואן אל מנוחת“⁶⁷, בארץ הקודש וירושלים⁶⁸, עד „שלם“, שלימות המנוחה – בגאולה האמיתית והשלימה,

ומובן א"כ, שבני"ג מוכנים כבר לכך, ויש להם כבר את ה„לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע“ [כפי שהי' בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, שכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות].

ואפילו אם עדיין ישנו יהודי שצריך להסביר לו עד שיראה את הנסים (כיון שהוא לא מבחין בקיומם לע"ע) – הרי זה בא באופן הכי קל, בדרכי נועם ובדרכי שלום ובשמחה ובטוב לבב, מספיק שיעוררוהו על כך פעם אחת.

ויהי"ר שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני אודות הנסים, כיון שכאור"א יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר

את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים“, וש„לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם“ – גאולת מצרים היא ההתחלה וכוללת את כל הגאולות (כולל אפילו גאולה ד„גאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו"ל“, כנ"ל,

ולכן נותנים שבה והודאה, „יודו לשמך“⁶⁸, „למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה כו"ל“.

ועוד וג"ז עיקר: האופן העיקרי איך מקבל יהודי את הנסים ופועל שהקב"ה יוסיף בנסים – ע"י זה שהוא מוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור,

כולל – מצות תפילין (שהיא הרי אות וזכר ליציאת מצרים⁶⁹) – והוקשה כל התורה כולה לתפילין⁷⁰ – שע"ז נפעל „וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך“⁷¹, עד שאוה"ע מעוררים את בני"ג שהצלתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא כיון ש„שם ה' נקרא עליך“, וכן – „יודו לשמך“.

ובלימוד התורה עצמו – במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שע"ז נפעל „אתי מר" דא מלכא משיחא⁷², „אראנו נפלאות“ בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודתו הפרטית, צריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, כולל ובמיוחד – אצל יהודים אלו

(63) תבוא כט, ג.

(64) שם, ב.

(65) ולהעיר שכבר עברו ארבעים שנה מעת הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת ה'ש"ת, כמדובר כמ"פ.

(66) תהלים צה, י.

(67) שם, יא.

(68) פרש"י שם.

(58) תהלים קמ, יד.

(59) ס"פ בא.

(60) קידושין לה, א.

(61) תבוא כח, י. ברכות ו, סע"א.

(62) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכתר

שם טוב בתחלתו. ובכ"מ.